



**DVOJJAZYČNÁ
KNIHA ★★ ★
PRO
POKROČILÉ**

Gertrude Landa

Jewish Fairy Tales

Židovské pohádky

Pro výuku upravil kolektiv Anglictina.com

Dvojjazyčná kniha

- Anglický i český zrcadlový text
- Jazykové komentáře



MP3

Text vyprávěný rodilým mluvčím

edika. @Anglictina.com

Gertrude Landa

Židovské pohádky
Jewish Fairy Tales

Edika
Brno
2012

Židovské pohádky

Jewish Fairy Tales

Gertrude Landa

Překlad: Jitka Drahekoupilová

Jazykové pomůcky: Lucie Poslušná

Editor: Petr Špirko

Grafická úprava: Cyril Kozák

Audio: Angelo Franklin

Technická spolupráce: Mikuláš Hruběš

Obálka: Martin Sodomka

Odpočívající redaktor: Ondřej Jirásek

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-266-0123-4

Vydalo nakladatelství Edika v Brně roku 2012 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 16463.

© Albatros Media a. s. / Angličtina.com s. r. o., 2012. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

 **ALBATROS** MEDIA a.s.

Předmluva

Židovské pohádky a legendy jsou příběhy plné poetiky a moudrosti, zrovna jako by na vás dýchly dějiny smíšené se světem plným bájných stvoření a zázračných skutků. Jde o příběhy více či méně známé, najdete zde i jeden o pražském rabínu Löwovi a jeho golemovi.

V této publikaci si příběhy můžete přečíst v angličtině tak, jak je před téměř 100 lety převyprávěla americká spisovatelka Getrude Landová. Mimo to si můžete svou schopnost porozumět anglickému textu ověřit v českém zrcadlovém překladu. Po každém příběhu naleznete komentáře k zajímavým jazykovým jevům, které se v textu vyskytly. Na přiloženém CD si kromě anglického textu namluveného rodilým mluvčím budete moct vždy po přečteném příběhu poslechnout a nacvičit správnou výslovnost vybraných slovních obrátů, které využijete i v běžné konverzaci. Na konci knihy je uvedený stručný přehled anglické gramatiky.

Věříme, že se četbou nejen pobavíte, ale i poučíte.

Angličtina.com

The Giant of the Flood

Obr potopy



audio 1

Just before the world was drowned all the animals gathered in front of the Ark and Father Noah carefully inspected them.

“All ye that lie down shall enter and be saved from the deluge that is about to destroy the world,” he said. “Ye that stand cannot enter.”

Then the various creatures began to march forward into the Ark. Father Noah watched them closely. He seemed troubled.

“I wonder,” he said to himself, “how I shall obtain a unicorn, and how I shall get it into the Ark.”

“I can bring thee a unicorn, Father Noah,” he heard in a voice of thunder, and turning round he saw the giant, Og. “But thou must agree to save me, too, from the flood.”

“Begone,” cried Noah. “**Thou art**¹ a demon, not a human being. I can have no dealings with thee.”

“Pity me,” whined the giant. “See how my figure is shrinking. Once I was so tall that I could drink water from the clouds and toast fish at the sun. I fear not that I shall be drowned, but that all the food will be destroyed and that I shall perish of hunger.”

Noah, however, only smiled; but he grew serious again when Og brought a unicorn. It was as big as a mountain, although the giant said it was the smallest he could find. It lay down in front of the Ark and Noah saw by that action that he must save it. For some time he was puzzled what to do, but at last a bright idea struck him. He attached the huge beast to the Ark by a rope fastened to its horn so that it could swim alongside and be fed.

Og seated himself on a mountain near at hand and watched the rain pouring down. Faster and faster it fell in torrents until the rivers overflowed and the waters began to rise rapidly on the land and sweep all things away. Father Noah stood gloomily before the door of the Ark until the water reached his neck. Then it swept him inside. The door closed with a bang, and the Ark rose gallantly on the flood and began to move along. The unicorn swam alongside, and as it passed Og, the giant jumped on to its back.

Krátce předtím, než byl svět zatopen, se před Archou shromáždila všechna zvířata a otec Noe si je pečlivě prohlédl.

„Vy, kdo ležíte, vstoupíte dovnitř a budete zachráněni před potopu, která zničí svět,“ řekl. „Vy, kteří stojíte, vstoupit nemůžete.“

Pak začala různá zvířata pochodovat směrem k Arše. Otec Noe je pečlivě sledoval. Vypadal ustaraně.

„Jsem zvědavý,“ říkal si, „jak získám jednorožce a jak ho dostanu do Archy.“

„Já ti můžu přivést jednorožce, otče Noe,“ zaslechl hromový hlas, a když se otočil, uviděl obra Oga. „Ale musíš souhlasit s tím, že mě z potopy vysvobodíš také.“

„Zmiz,“ vykřikl Noe. „Jsi zlý duch, ne lidská bytost. S tebou nesmím o ničem vyjednávat.“

„Měj se mnou slitování,“ kňoural obr. „Podívej, jak se mé tělo sesychá. Kdysi jsem byl tak vysoký, že jsem mohl pít vodu z mraků a opékat si rybu na slunci. Nebojím se, že se utopím, ale že všechno jídlo přijde vniveč a já zahynu hladu.“

Noe se však jen usmál. Ale opět zvažněl, když Og přivedl jednorožce. Byl velký jako hora, i když obr řekl, že to byl ten nejmenší, jakého našel. Položil se před Archu a podle toho Noe pochopil, že ho musí zachránit. Chvíli si lámal hlavu, co udělat, ale nakonec dostal dobrý nápad. Provazem přivázal to velké zvíře k Arše za roh tak, aby mohlo plavat vedle ní a dalo se krmit.

Og se posadil na blízkou horu a díval se, jak prší. Pršelo rychleji a rychleji, lily se proudy, dokud řeky nepřetékały, vody nezačaly rychle stoupat nad zem a všechno z ní nesmetly. Otec Noe stál stísněně před vstupem do Archy, dokud mu voda nesařala až po krk. Pak ho vmetla dovnitř. Dveře se s bouchnutím zavřely a Archa se elegantně vznesla nad potopu a začala plout. Jednorožec plaval podél ní a jak míjel Oga, obr mu skočil na záda.

“See, Father Noah,” he cried, with a huge chuckle, “you will have to save me after all. I will snatch all the food you put through the window for the unicorn.”

Noah saw that it was useless to argue with Og, who might, indeed, sink the Ark with his tremendous strength.

“I will make a bargain with thee,” he shouted from a window. “I will feed thee, but thou must promise to be a servant to my descendants.”

Og was very hungry, so he accepted the conditions and devoured his first breakfast.

The rain continued to fall in great big sheets that shut out the light of day. Inside the Ark, however, all was bright and cheerful, for Noah had collected the most precious of the stones of the earth and had used them for the windows. Their radiance illumined the whole of the three stories in the Ark. Some of the animals were troublesome and Noah got no sleep at all. The lion had a bad attack of fever. In a corner a bird slept the whole of the time. This was the phoenix.

“Wake up,” said Noah, one day. “It is feeding time.”

“Thank you,” returned the bird. “I saw thou wert busy, Father Noah, so I would not trouble thee.”

“Thou art a good bird,” said Noah, much touched, “therefore thou shalt never die.”

One day the rain ceased, the clouds rolled away and the sun shone brilliantly again. How strange the world looked! It was like a vast ocean. Nothing but water could be seen anywhere, and only one or two of the highest mountain tops peeped above the flood. All the world was drowned, and Noah gazed on the desolate scene from one of the windows with tears in his eyes. Og, riding gaily on the unicorn behind the Ark, was quite happy.

“Ha, ha!” he laughed gleefully. “I shall be able to eat and drink just as much as I like now and shall never be troubled by those tiny little creatures, the mortals.”

„Koukni, otče Noe,“ volal a chechtal se, „nakonec mě budeš muset zachránit. Spořádám všechno jídlo, které prostrčíš oknem pro jednorozce.“

Noe viděl, že je zbytečné se hádat s Ogem, který by mohl Archu svou velikánskou silou potopit.

„Udělám s tebou obchod,“ volal z okna. „Budu tě krmit, ale ty mi musíš slíbit, že budeš sloužit mým potomkům.“

Og měl velký hlad, tak přijal podmínky a zhltнул svou první snídani.

Děšť stále padal ve velkých clonách, které bránily přístupu denního světla. Uvnitř Archy však bylo všechno zářící a veselé, protože Noe nasbíral nejvzácnější kameny země a použil je na okna. Jejich zář osvětlovala všechna tři patra Archy. Některá zvířata dělala potíže a Noe se vůbec nevyspal. Lva postihla vysoká horečka. Jeden pták spal po celou dobu v rohu. Byl to fénix.

„Probud' se,“ řekl jednoho dne Noe. „Je čas se nakrmit.“

„Děkuji,“ odpověděl pták. „Viděl jsem, že máš moc práce, otče Noe, tak bych tě neobtěžoval.“

„Jsi dobrý pták,“ řekl Noe dojatě, „proto nikdy nezemřeš.“

Jednoho dne děšť ustal, mraky se odvalily a slunce zase zářilo jako drahokam. Jak podivně svět vypadal! Jako nekonečný oceán. Všude bylo vidět jen vodu a ze záplavy vykukoval jen jeden nebo dva vrcholky nejvyšších hor. Celý svět byl zatopen a Noe hleděl z jednoho okna na pustou krajinu se slzami v očích. Za Archou jel vesele Og na jednorozci a byl šťastný.

„Ha, ha!“ škodolibě se smál. „Teď budu moci jíst a pít kolik budu chtít a s těmito stvořeníčky, smrtelníky, nikdy nebudu mít potíže.“

“Be not so sure,” said Noah. “Those tiny mortals shall be thy masters and shall outlive thee and the whole race of giants and demons.”

The giant did not relish this prospect. He knew that whatever Noah prophesied would come true, and he was so sad that he ate no food for two days and began to grow smaller and thinner. He became more and more unhappy as day by day the water subsided and the mountains began to appear. At last the Ark rested on Mount Ararat, and Og’s long ride came to an end.

“I will soon leave thee, Father Noah,” he said. “I shall wander round the world to see what is left of it.”

“Thou canst not go until I permit thee,” said Noah. “Hast thou forgotten our compact so soon? Thou must be my servant. I have work for thee.”

Giants are not fond of work, and Og, who was the father of all the giants, was particularly lazy. He cared only to eat and sleep, but he knew he was in Noah’s power, and he shed bitter tears when he saw the land appear again.

“Stop,” commanded Noah. “Dost thou wish to drown the world once more with thy big tears?”

So Og sat on a mountain and rocked from side to side, weeping silently to himself. He **watched** the animals **leave**² the Ark and had to do all the hard work when Noah’s children built houses. Daily he complained that he was shrinking to the size of the mortals, for Noah said there was not too much food.

One day Noah said to him, “Come with me, Og. I am going around the world. I am commanded to plant fruit and flowers to make the earth beautiful. I need thy help.”

For many days they wandered all over the earth, and Og was compelled to carry the heavy bag of seeds. The last thing Noah planted was the grape vine.

“What is this – food, or drink?” asked Og.

„Nebud' si tak jistý,“ řekl Noe. „Tito malí smrtelní budou tví páni a přežijí tebe i celou rasu obrů a zlých duchů.“

Obra tato vyhlídka nepotěšila. Věděl, že cokoli Noe předpoví, se splní, a byl tak smutný, že dva dny nic nejedl a začal se zmenšovat a slábnout. Jak den ze dne voda opadala a začaly se objevovat hory, byl čím dál tím nešťastnější. Nakonec Archa přistála na hoře Ararat a Ogova dlouhá jízda skončila.

„Brzo tě opustím, otče Noe,“ řekl. „Obejdu svět a podívám se, co z něj zbylo.“

„Nemůžeš odejít, dokud ti to nedovolím,“ řekl otec Noe. „Tak brzo jsi zapomněl na naši dohodu? Musíš být mým sluhou. Mám pro tebe práci.“

Obři nepracují rádi a Og, otec všech obrů, byl obzvlášť líný. Staral se jenom o jídlo a spánek. Věděl však, že je v moci Noema, a proléval hořké slzy, když viděl, jak se opět objevuje země.

„Přestaň,“ rozkázal Noe. „Chceš svými velkými slzami zemi zase zaplavit?“

Tak se Og posadil na horu a s tichým pláčem se kolébal ze strany na stranu. Díval se, jak zvířata opouštějí Archu a když Noemovy děti stavěly domy, musel dělat všechnu těžkou práci. Denně si stěžoval, že se scvrkává na velikost smrtelníků, protože mu Noe řekl, že není dost jídla.

Jednoho dne mu Noe pověděl: „Pojď se mnou, Ogu, jdu kolem světa. Mám přikázáno vysázet ovocné stromy a květiny, aby byla země krásná. Potřebuji tvou pomoc.“

Mnoho dní putovali zemí a Og musel nést těžký pytel se semeny. Nakonec Noe vysadil vinici.

„Co je to – jídlo nebo pití?“ zeptal se Og.

“Both,” replied Noah. “It can be eaten, or its juice made into wine,” and as he planted it, he blessed the grape. “Be thou,” he said, “a plant pleasing to the eye, bear fruit that will be food for the hungry and a health-giving drink to the thirsty and sick.”

Og grunted.

“I will offer up sacrifice to this wonderful fruit,” he said. “May I not do so now that our labors are over?”

Noah agreed, and the giant brought a sheep, a lion, a pig and a monkey. First, he slaughtered the sheep, then the lion.

“When a man shall taste but a few drops of the wine,” he said, “he shall be as harmless as a sheep. When he takes a little more he shall be as strong as a lion.”

Then Og began to dance around the plant, and he killed the pig and the monkey. Noah was very much surprised.

“I am giving thy descendants two extra blessings,” said Og, chuckling.

He rolled over and over on the ground in great glee and then said:

“When a man shall drink too much of the juice of the wine, then shall he become a beast like the pig, and if then he still continues to drink, he shall behave foolishly like a monkey.”

And that is why, unto this day, too much wine makes a man silly.

Og himself often drank too much, and many years afterward, when he was a servant to the patriarch Abraham, the latter scolded him until he became so frightened that he dropped a tooth. Abraham made an ivory chair for himself from this tooth. Afterwards Og became King of Bashan, but he forgot his compact with Noah and instead of helping the Israelites to obtain Canaan he opposed them.

“I will kill them all with one blow,” he declared.

Exerting all his enormous strength he uprooted a mountain, and raising it high above his head he prepared to drop it on the camp of the Israelites and crush it.

„Obojí,“ odpověděl Noe. „Může se to jíst nebo se ze šťávy může udělat víno,“ a když víno sázel, požehnal mu. „Bud' plodinou,“ řekl, „která potěší oko, nes ovoce, které nasytí hladové, a bud' životo-dárným nápojem pro žíznivé a nemocné.“

Og reptal.

„Nabídnu tomuto úžasnému ovoci obět',“ řekl. „Nemohu to udělat teď, kdy naše námaha končí?“

Noe souhlasil a obr přinesl ovci, lva, prase a opici. Nejdříve zabil ovci a pak lva.

„Když člověk ochutná jen kapku vína,“ řekl, „bude nevinný jako ovce. Když se napije o něco víc, bude silný jako lev.“

Pak začal Og kolem rostliny tančit a zabil prase a opici. Noema to velice překvapilo.

„Dávám tvým potomkům dvě požehnání navíc,“ řekl Og se smí-chem.

S velkou radostí se kutálel po zemi a pak řekl:

„Když člověk vypije příliš mnoho vína, stane se zvířetem jako je prase, a když bude pít dál, bude se chovat hloupě jako opice.“

A proto až do dnes dělá velké množství vína z člověka hlupáka.

Og sám často pil příliš. Mnoho let poté, když byl sluhou praotce Abrahama, ten mu tak spílal, až Ogovi ze strachu vypadl zub. Z toho zubu si Abraham udělal slonovinový trůn. Potom se Og stal králem Bášanu. Zapomněl však na dohodu s Noemem a, místo aby pomáhal Izraelcům získat Kanaán, byl proti nim.

„Zabiju všechny jednou ranou,“ prohlašoval.

Použil všechnu svou obrovskou sílu a vytrhl horu. Zvedl ji vysoko nad svou hlavu a chystal se ji hodit na tábor Izraelců a rozdrtit ho.

But a wonderful thing happened. The mountain was full of grasshoppers and ants who had bored millions of tiny holes in it. When King Og raised the great mass, it crumbled in his hands and fell over his head and round his neck like a collar. He tried to pull it off, but his teeth became entangled in the mass. As he danced about in rage and pain, Moses, the leader of the Israelites, approached him.

Moses was a tiny man compared with Og. He was only ten ells high, and he carried with him a sword of the same length. With a mighty effort he jumped ten ells into the air, and raising the sword, he managed to strike the giant on the ankle and wound him mortally.

Thus, after many years, did the terrible giant of the flood perish for breaking his word to Father Noah.

Ale stala se úžasná věc. Hora byla plná lučních kobylek a mravenců, kteří do ní vyvrtali miliony dírek. Když král Og tu velkou hromadu zvedl, rozpadla se mu v rukách a spadla mu na hlavu a kolem krku jako límec. Snažil se to smést, ale ta masa se mu dostala do zubů. Když bolestí tancoval dokolečka, přiblížil se k němu Mojžíš, vůdce Izraelců.

Mojžíš byl vzhledem k Ogovi malý mužíček. Byl jen deset loktů vysoký a měl u sebe meč stejné délky. S obrovským úsilím vyskočil deset loktů do vzduchu, zvedl meč, podařilo se mu seknout obra do kotníku a smrtelně ho zranil.

Tak po mnoha letech hrozný obr potopy zemřel, neboť nedodržel slovo dané otci Noemovi.

Jazykové komentáře

1

Thou art a demon, not a human being.

V rozhovorech v této knize často narazíte na poetickou, dnes už trochu zastaralou angličtinu, která dokresluje starobylou atmosféru příběhů. Hned na první stránce jsou výrazy jako *thou art = you are* (1. pád jednotného čísla), *ye = you* (1. pád množného čísla) nebo *thee = you* (jiný než 1. pád) a místo běžného slovesného záporu s pomocným slovesem *do* je záporka *not* přímo za plnovýznamovým slovesem (*I fear not = I don't fear, I am not afraid*). Později se setkáme i s *thy = your* a *thine = yours*.

2

He **watched** the animals **leave** the Ark...

Po slovesech *hear, see, watch, notice* apod. může následovat předmět + infinitiv (kromě trpného rodu užitý bez *to*) nebo předmět + *-ing*. Je tu ale rozdíl ve významu. Pokud použijeme infinitiv, mluvíme o celé akci, kterou slyšíme, vidíme, sledujeme atd. od začátku do konce. Použijeme-li *-ingový* tvar slovesa, říkáme, že jsme sledovali jen část dané akce. Porovnejte:

He watched the animals leave the Ark.

Díval se, jak zvířata vystupují z archy a mizí z dohledu, sledoval je po celou dobu.

He watched the animals leaving the Ark.

Díval se, jak zvířata jdou, jak odcházejí, sledoval jen část jejich odchodu.

Cvičení poslechu a výslovnosti

audio 2

He seemed troubled.

He said something to himself.

You are a demon, not a human being.

Pity me.

He was puzzled what to do.

A bright idea struck him.

He watched the rain pouring down

I will make a bargain with you.

He accepted the conditions.

The rain ceased.

He did not relish this prospect.

Come with me. I am going around the world.

It was useless to argue with him.

I can bring you whatever you want.

He swept the other ideas aside.

He is as harmless as a sheep.

He is as strong as a lion.

You will have to save me.

When a man drinks too much wine, he becomes like a pig.

He behaves foolishly like a monkey

Too much wine makes a man silly.

You must promise that you will be there.

But a wonderful thing happened.

He approached him.

He agreed with his plan.

The Star-Child

Dítě hvězdy



audio 3

When Abraham was born, his father, Terah, who was one of the chief officers of King Nimrod, gave a banquet to a large number of his friends. He entertained them most sumptuously, and the merriest of the guests was the chief of the king's magicians. He was an old man, exceedingly fond of wine, and he drank deeply. The feast lasted throughout the night, and the gray dawn of early morning appeared in the sky before Terah's friends thought of rising from the table.

Suddenly the old magician jumped to his feet.

"See," he cried, excitedly, pointing through the open door to the sky. "See yon bright star in the east. It flashes across the heavens."

The others looked, but said they could see nothing.

"Fools," shouted the old man, "ye may not see, but I do. I, the wisest of the king's magicians and astrologers, tell you it is an omen. See how the brilliant star darts across the sky! It has swallowed a smaller star, and another, even a third, yet a fourth. It is an omen, I say, a portent that bodes ill. And, moreover," he added, growing still more excited, "it is an omen connected with the birth of the little son of Terah."

"Nonsense," cried Terah.

"Talk not to me of nonsense," said the magician, sternly. "I must hasten to inform the king."

Hurriedly he left the house of Terah, followed by the other magicians, some of whom now said they also had seen a star swallow four others. They did not think it wise to contradict their chief, although he had drunk a great deal of wine and could not walk steadily.

King Nimrod was awakened from his sleep, and his magicians appeared before him.

"O King, live for ever," said the chief, by way of salute. "Grave indeed is the news that has led us to disturb thee in thy slumbers. This night a son has been born unto thy officer, Terah, and with the coming of the dawn a warning has appeared to us in the skies. I, the chief of thy magicians, did observe a brilliant star rise in the east and dart across the heavens and swallow four smaller stars."

Když se narodil Abraham, jeho otec Terach, který byl jedním z vrchních úředníků krále Nimroda, uspořádal pro mnoho svých přátel banquet. Přepychově je pohostil. Nejveselejším z hostů byl vrchní králův kouzelník. Byl to starý muž, nadměrně milující víno. Pil notně. Slavnost trvala celou noc a dřív než Terachovi přátelé pomysleli na odchod od stolu, objevil se šedý úsvit brzkého rána.

Starý kouzelník náhle vyskočil.

„Podívejte se,“ vykřikl vzrušeně a ukazoval skrze otevřené dveře na oblohu. „Pohleďte na onu jasnou hvězdu na východě. Zářší skrz oblohu.“

Ostatní se podívali, ale řekli, že nic nevidí.

„Blázni,“ vykřikl stařec, „vy možná nevidíte, ale já ano. Já, nejmoudřejší z králových kouzelníků a astrologů, vám říkám, že to je znamení. Podívejte se, jak ta přejasná hvězda na nebi září! Spolkla menší hvězdu, a další, dokonce třetí, a ještě čtvrtou. Je to znamení. Říkám, že je to špatné znamení, nevěstí nic dobrého. A navíc,“ dodal, ještě vzrušenější, „je to znamení spojené s narozením malého Terachova syna.“

„Nesmysl,“ zvolal Terach.

„Neříkej nesmysl,“ řekl kouzelník přísně. „Musím si pospíšet, abych to řekl králi.“

Ve spěchu odešel z Terachova domu, následován dalšími kouzelníky, z nichž někteří teď také řekli, že viděli, jak hvězda polyká čtyři jiné. Nepokládali za moudré protivit se svému představenému, byť toho mnoho vypil a nebyl schopen jít rovně.

Probudili krále Nimroda ze sna a jeho kouzelníci se objevili před ním.

„Ó, králi, buď na věky živ,“ pozdravil jejich představený. „Vskutku vážná je novina, která nás přivádí, abychom tě vyrušili ze spánku. Této noci se tvému úředníkovi Terachovi narodil syn a za rozbřesku se před námi na obloze objevilo varování. Já, představený tvých kouzelníků, jsem zpozoroval přejasnou hvězdu na východě, pronikající nebesy a pojídající čtyři menší hvězdy.“

“We observed it, too,” said the other magicians.

“And what means this?” inquired the king.

“It means,” said the chief magician, mysteriously, “that this star-child will destroy other children, that his descendants will conquer thine. Take warning. Purchase this child from thy officer, Terah, and slay it so that it may not grow up a danger to thee.”

“Thy advice pleases me,” said the cruel king.

In vain Terah protested. King Nimrod would not disregard the warning of his magicians, but he consented to give Terah three days in which to deliver up the child. Sad at heart Terah returned home, and on the second day told his wife the terrible news.

“We must not allow our little son, Abraham, to be slain,” she said. “If he is to become great he must live. I have a plan. King Nimrod will not be satisfied unless a child is slain. Therefore, take thou the child of a slave to him and tell him it is Abraham. He will not know the difference. And so that the trick shall not be discovered, take our child away and hide it for a time.”

Terah thought this an excellent idea, and he carried it out. The sick child of a slave, which was born only a few hours before Abraham, was taken to King Nimrod who killed it with his own hands, and Terah’s little boy was secretly carried by his nurse to a cave in a forest. There Abraham was carefully nurtured and brought up.

From time to time Abraham was visited by his father and mother, and **not until** he was ten years old **did they think**¹ it safe to bring him from the cave in the forest to their home. Even then they deemed it best to be careful. Their elder son, Haran, was a maker of idols and Abraham became his helper without Haran being told it was his brother.

Abraham, the star-child, was a strange little boy. He did not believe in the idols.

“I worship the sun by day and the moon and the stars by night,” he said to Haran.

„I my jsme to zaznamenali,“ řekli ostatní kouzelníci.

„A co to znamená?“ ptal se král.

„To znamená,“ řekl vrchní kouzelník tajemně, „že toto dítě hvězdy zničí jiné děti a že jeho potomci si podrobí tvé. Měj se na pozoru. Získej od svého úředníka Teracha to dítě a zabij ho, ať nemůže vyrůst a být ti nebezpečné.“

„Tvá rada se mi líbí,“ řekl krutý král.

Terach marně protestoval. Král Nimrod na varování svých kouzelníků nezapomněl, ale dohodl se s Terachem, že dostane tři dny, do kterých odevzdá dítě. Terach se se smutkem v srdci vrátil domů a druhého dne řekl své ženě tu hroznou zprávu.

„Nesmíme dopustit, aby náš malý syn Abraham byl zabit,“ řekla. „Má-li se stát velkým, musí žít. Mám plán. Král Nimrod nebude spokojený, dokud dítě nezabije. Proto mu přiveď dítě otroka a řekni, že to je Abraham. Nepozná rozdíl. A aby ta lest nebyla odhalena, odveď naše dítě pryč a na nějaký čas ho schovej.“

Terach si řekl, že to je báječný nápad, a uskutečnil ho. Vzal nemocné dítě otroka, které se narodilo jen několik hodin před Abrahamem, k Nimrodovi, a ten ho svými vlastníma rukama zabil. Malého Terachova chlapce chůva tajně odvedla do jeskyně v lese. Tam Abrahama pečlivě živili a vychovávali.

Čas od času Abrahama navštívili otec a matka a dokud mu nebylo deset let, nepokládali za bezpečné ho brát z jeskyně v lese domů. I poté se domnívali, že je dobré být opatrný. Jejich starší syn, Háran, dělal modly a Abraham se stal jeho pomocníkem, aniž by Háranovi řekli, že je to jeho bratr.

Abraham, dítě hvězdy, byl zvláštní malý chlapec. Nevěřil v modly.

„Uctívám slunce ve dne a měsíc a hvězdy v noci,“ řekl Háranovi.

“There are times when you cannot see the sun by day, nor the moon and stars by night,” said Haran, “but you can always have your idol with you.”

This troubled little Abraham for a while, but one day he came running to his brother and said, “I have made a discovery. I shall no longer worship the sun, nor the moon, nor the stars. There must be some mighty power behind them that orders them to shine, the sun by day and the moon and stars by night. That great power shall be my God.”

Abraham asked all sorts of queer questions of his father. “Who made the sun and the moon and the stars?” he asked.

“I know not,” replied Terah.

“I have asked all your idols, your gods, and they answer not,” said Abraham.

“They cannot speak,” said Terah.

“Then why do you pray to them and worship them?” persisted the boy.

Terah did not answer. Abraham asked his mother, but she could only tell him that the gods who created everything were with them in the house.

“But Haran made those silly things of wood and clay,” said Abraham, and at last they refused to answer his awkward questions.

Mostly he stood at the door of the house, gazing at the sky as if trying to read the secrets behind the sun and stars.

“Thou shouldst have been placed with an astrologer,” said Haran to him one day. “Thou art a child of the stars.”

Terah heard this and was angry with Haran, for he feared that the secret of the child’s birth might be betrayed.

“I know not why my father keeps thee here,” said Haran afterward to Abraham. “Thou art becoming lazy. I have worked enough this day and will go out to the woods to watch the hunting. Stay thou here. Perchance a purchaser may come. Be heedful and obtain good payment for the idols.”

„Stává se, že ve dne nevidíš slunce ani měsíc a hvězdy v noci,“ řekl Hárán, „ale modlu můžeš mít s sebou pořád.“

To Abrahama na chvíli znepokojovalo, ale jednoho dne přiběhl ke svému bratrovi a řekl: „Na něco jsem přišel. Už nebudu uctívat ani slunce, ani měsíc, ani hvězdy. Za nimi musí být nějaká mocná síla, která jim přikazuje svítit– slunci ve dne a měsíci a hvězdám v noci. Ta velká moc bude můj Bůh.“

Abraham položil svému otci různé podivné otázky: „Kdo stvořil slunce a měsíc a hvězdy?“ zeptal se.

„Nevím,“ odpověděl Terach.

„Ptal jsem se všech tvých model, tvých bohů, a oni neodpovídají,“ řekl Abraham.

„Neumějí mluvit,“ řekl Terach.

„Tak proč se k nim modlíš a uctíváš je?“ trval na svém chlapec.

Terach neodpověděl. Abraham se zeptal své matky, ale ona mu řekla jen to, že bohové, kteří stvořili všechno, jsou s nimi v domě.

„Ale Hárán tyto hloupé věci udělal ze dřeva a hlíny,“ řekl Abraham. Nakonec na jeho ožehavé otázky odmítali odpovídat.

Většinou stál ve dveřích domu a hleděl na oblohu, jakoby se snažil přechíst tajemství ležící za sluncem a hvězdami.

„Měli by tě dát k astrologovi,“ řekl mu jednoho dne Hárán. „Jsi dítě hvězd.“

Terach to slyšel a zlobil se na Hárana, protože se bál, že by mohlo být vyzraženo tajemství chlapcova narození.

„Nevím, proč tě tu můj otec drží,“ řekl pak Hárán Abrahamovi. „Stává se z tebe lenoch. Dnes jsem pracoval dost a jdu se do lesa podívat na hon. Zůstaň tady. Možná přijde kupec. Dávej pozor. A ať za modly dostaneš dobře zapláceno.“

Not long after Haran left, an old man entered the shop and said he wished to buy an idol.

“I dropped my idol on the ground yesterday and it broke,” he said. “I must have a stronger one.”

“Certainly thou must have a god so strong that naught can break it,” answered Abraham. “Tell me, how old art thou?”

“Full sixty years, boy,” replied the man.

“And yet thou hast not reached years of wisdom,” said Abraham. “See how easy it is to break thy gods,” and he took a stick and smashed one of the idols with a single blow.

The old man fled from the shop horrified.

Next, a woman entered.

“I am too poor to have an idol of my own,” she said. “Therefore, I have brought **a little**² food as an offering to one of the many gods here.”

“Offer it to any idol that pleases thee,” said Abraham, with a laugh.

The woman placed it before the smallest idol.

“This idol is small and surly,” said the boy. “It does not accept thy offering,” and he raised his stick and smashed it.

“Try a bigger idol with thy offering,” he said, and the woman did so.

“Thou also hast no manners,” said Abraham, addressing the god; “eat, or I shall smash thee to pieces.”

The idol, of course, did not eat, and so Abraham broke it, and the woman rushed out into the street in great alarm.

Abraham tried all the idols in turn with the food, and as each was unable to eat, he broke them all except the largest. Before this idol, which was as tall as a man, he paused. Then, laughing loudly, he placed the stick which he had used in the idol’s hand.

By this time, a crowd, attracted by the cries of the old man and the woman, had gathered at the door.

“What hast thou done?” they demanded, angrily.

Zanedlouho poté, co Háran odešel, vstoupil do obchodu stařec a řekl, že si chce koupit modlu.

„Včera jsem upustil modlu na zem a rozbila se,“ řekl. „Musím mít pevnější.“

„Jistě musíš mít tak silného boha, kterého nic nezničí,“ odpověděl Abraham. „Řekni mi, jak jsi starý?“

„Plných šedesát let, hochu,“ odpověděl muž.

„A dosud jsi nedospěl k rokům moudrosti,“ řekl Abraham. „Podívej se, jak snadné je rozbít tvé bohy,“ a vzal hůl a jedinou ranou roztříštil jednu z model.

Stařec v úděsu prchal z obchodu.

Poté vstoupila žena.

„Jsem příliš chudá na to, abych měla svou vlastní modlu,“ řekla. „Proto jsem přinesla trochu jídla jako oběť jednomu z mnoha bohů, co jsou tady.“

„Oběťuj to kterékoli modle chceš,“ řekl Abraham se smíchem.

Žena to umístila před nejmenší modlu.

„Tato modla je malá a mrzutá,“ řekl chlapec. „Nepřijímá tvou oběť,“ a zvedl svou hůl a roztříštil ji.

„Zkus se svou obětí větší modlu,“ řekl a žena to udělala.

„Ani ty nemáš žádné způsoby,“ řekl Abraham bohu. „Jez nebo tě rozmlátím na kousky.“

Modla, pochopitelně, nejedla, a tak ji Abraham rozbil a vyděšená žena se vyřítila ven.

Abraham to zkoušel s jídlem na jednu modlu po druhé. Protože ani jedna nemohla jíst, všechny je rozbil až na tu největší. Před touto modlou, která byla tak velká jako člověk, se zastavil. Pak se hlasitě zasmál a vložil do rukou modly hůl, kterou předtím používal.

Mezitím se přede dveřmi shromáždil zástup, přivolaný křikem starce a ženy.

„Cos to udělal?“ ptali se rozzlobeně.

“I? Nothing,” answered Abraham. “See, the largest idol holds in its hand a big stick. It seems to me that he has been angry and has killed all the others. Ask him why he did this.”

The people stood bewildered until Terah and Haran returned.

“What is the meaning of this?” they asked, pointing to the broken idols.

“Oh! Such fun,” replied Abraham. “There has been a fight here. A woman brought a food offering to the gods, and they quarrelled because they all wanted it. So the big fellow here got angry, and, taking up the stick which you see he still holds, he beat the others and smashed them to bits.”

“Absurd!” cried Haran. “The idols cannot do these things.”

“Ask the big fellow to strike me if I have told lies,” returned Abraham.

“Cease your nonsense,” commanded his father.

“What funny gods yours are,” said Abraham, musingly, standing before the big idol. “Do you think he will hit me if I smack his face?”

Before anybody could stop him, he smacked the idol’s face and then knocked off its head with the stick.

Some of the people ran off to the palace, and soon came an order from King Nimrod that the idol-breaker should be brought before him. Abraham, Haran and Terah were seized by the guards and marched off to the palace.

“Which of you broke the idols?” asked the king, angrily.

“I did, because they were rude and would not accept the offering,” said Abraham. “How can they be gods if they have no sense?”

“Not altogether a foolish remark,” said Nimrod, smiling. “If idols please thee not, then worship fire which has the power to consume.”

“Fire itself can be quenched by water,” replied Abraham.

“Then worship water,” returned Nimrod.

“But water is absorbed by the clouds,” said the boy.

“And clouds are blown by the wind,” said Nimrod.

„Já? Nic,“ odpověděl Abraham. „Podívejte se, největší modla drží ve své ruce velkou hůl. Připadá mi, že se rozzlobila a zabila všechny ostatní. Zeptejte se jí, proč to udělala.“

Lidé stáli zmateni, dokud se nevrátili Terach s Háranem.

„Co to má znamenat?“ ptali se a ukazovali na rozbité modly.

„Ále, taková zábava,“ odpověděl Abraham. „Byl tu velký boj. Žena přinesla jídlo k oběti bohům a oni se hádali, protože ho chtěli všichni. A tak se tenhle velký chlapík rozzlobil a vzal hůl – vidíte, pořád ji drží – tloukl ostatní a roztřískal je na kousky.“

„To není možné!“ křičel Háran. „Modly takové věci nemohou udělat.“

„Poproste toho velkého chlapíka, ať mě praští, jestli jsem lhal,“ odvětil Abraham.

„Přestaň se svými nesmysly,“ přikázal otec.

„Jací komičtí jsou vaši bohové,“ řekl Abraham přemýšlivě, když stál před velkou modlou. „Myslíte, že mě praští, když ho uhodím do tváře?“

Než ho kdokoli mohl zastavit, uhodil modlu do tváře a pak jí srazil holí hlavu.

Několik lidí běželo do paláce a brzy přišel rozkaz od krále Nimroda, že k němu má být přiveden rozbíječ model. Abraham, Háran a Terach byli zajati strážemi a odvedeni do paláce.

„Který z vás rozbil modly?“ zeptal se rozzlobeně král.

„Já, protože byly neslušné a nepříjaly oběti,“ řekl Abraham. „Jak mohou být bohy, když nemají rozum?“

„To vůbec není hloupý postřeh,“ řekl Nimrod s úsměvem. „Když se ti modly nelíbí, tak uctívej oheň, který má moc ničit.“

„Samotný oheň může být uhašen vodou,“ odpověděl Abraham.

„Tak uctívej vodu,“ odvětil Nimrod.

„Ale voda je pohlcena mraky,“ řekl chlapec.

„A mraky jsou rozfoukány větrem,“ řekl Nimrod.

“Man can withstand the force of the wind,” said Abraham.

“So he will talk all day long, this child of the stars,” exclaimed Haran.

“Child of the stars!” said the chief magician. “Now I understand. O king, this must be no other than the child of Terah against whom, at his birth, we warned your majesty. The message of the stars has come true. He has dared to destroy our gods. Soon he will destroy us.”

“Is this, in truth, the child of the stars?” asked Nimrod, of Terah, but the latter did not answer.

“It is in truth, your majesty,” said Haran. “I have long suspected it.”

“Then why didst thou not inform me?” exclaimed the king in a rage. “I will test this star-child with the power of my god, fire. And thou, Haran, for thy neglect, must also suffer. Guards, let them be bound and cast into the furnace to which I pray daily. Terah, thou art their father. I can forgive thee; thou wilt suffer sufficiently in losing both thy sons to my god.”

The fire was made so hot that the men who endeavored to cast Abraham and Haran into the flames were caught and burned to death. Twelve men in all perished before Terah’s sons were thrown into the furnace. Haran was burned to ashes at once, but to the surprise of the vast crowd that stood at a safe distance, Abraham walked unharmed in the flames, the fetters which bound him having been consumed.

When King Nimrod saw this, he trembled.

“Come forth, boy,” he cried to Abraham, “and I will pardon thee.”

“Bid your men take me out,” he answered.

All who approached the terrific fire, however, were burned to death, and at last when Nimrod said he would bow down before Abraham’s God the boy came forth unharmed.

„Člověk může odolat síle větru,“ řekl Abraham.

„Takhle bude mluvit celý dlouhý den, to dítě hvězd,“ zvolal Háran.

„Dítě hvězd!“ řekl vrchní kouzelník. „Teď rozumím. Ó, králi, to nemůže být nikdo jiný než dítě Teracha, před kterým jsme při jeho narození varovali tvou výsost. Poselství hvězd se vyplnilo. Odvážil se zničit naše bohy. Brzo zničí nás.“

„Je to opravdu dítě hvězd?“ zeptal se Nimrod Teracha, ale ten neodpověděl.

„Opravdu je, tvá výsosti,“ řekl Háran. „Dlouho jsem měl podezření.“

„Tak proč jsi mi to neřekl?“ vykřikl král vztekle. „Vyzkouším to dítě hvězd mocí svého boha, ohněm. A ty, Hárane, musíš za své opominutí také trpět. Strážte, svažte je a hoďte do pece, u které se denně modlím. Terachu, ty jsi jejich otec. Tobě můžu odpustit. Budeš ztrátou obou svých synů pro mého boha trpět dostatečně.“

Udělal tak žhavý oheň, že muži, kteří se snažili hodit Abrahama a Hárana do plamenů, chytli a uhořeli k smrti. Dvanáct mužů zemřelo před tím, než byli Terachovi synové svrženi do pece. Háran shořel na popel hned, ale k překvapení obrovského davu, který stál v bezpečné vzdálenosti, Abraham kráčel plameny bez úhony. Pouta, kterými byl svázán, byla zničena.

Když to král Nimrod uviděl, rozklepal se.

„Přístup, můj chlapče,“ zvolal k Abrahamovi, „a já ti odpustím.“

„Vyzvi své muže, ať mě vytáhnou,“ odpověděl.

Všichni, kteří se k tomu strašnému ohni přiblížili, však byli upáleni k smrti, a nakonec, když Nimrod řekl, že se před Abrahamovým Bohem pokloní, chlapec vyšel bez úhony.

All the people bowed down before the boy who told them to rise, saying, “Worship not me, but the true God who dwells in Heaven beyond the sun and the stars and whose glory is everywhere.”

King Nimrod loaded the boy with presents and bade him return home in peace.

Všichni lidé se chlapci klaněli. Ten je vyzval, ať vstanou a řekli: „Neuctívejte mě, ale pravého Boha, který sídlí v Nebi za sluncem a hvězdami a jehož sláva je všude.“

Král Nimrod chlapci naložil dárky a popřál mu, ať se domů vrátí v pokoji.

Jazykové komentáře

1

...**not until** he was ten years old **did they think** it safe to bring him ...to their home.

Často po záporných výrazech použitých na začátku věty následuje tzv. inverze, tedy obrácený slovosled. Přestože jde o oznamovací větu, sloveso je ve tvaru jako při otázce, s pomocným slovesem. Dalšími podobnými výrazy jako not until jsou například *hardly*, *seldom*, *under no circumstances*, *not only..but also*, *never*, *rarely* nebo *sooner*.

2

I am too poor to have an idol. Therefore, I have brought a **little** food ...here.

Little/a little se používá s nepočítatelnými podstatnými jmény. S počítatelnými podstatnými jmény se používá *few/a few*. To, zda použijeme či nepoužijeme neurčitý člen, je velmi důležité. Se členem mají oba výrazy kladný význam, bez něj jsou záporné. Pokud máme *little food*, nemáme skoro žádné jídlo, a *little food* znamená ne moc, ale nějaké přece. Větu: *Nemám skoro žádné přátele*. řekneme *I have few friends*. Zatímco *Mám pár přátel*. (ne mnoho, ale nějaké přece) přeložíme jako *I have a few friends*.

Cvičení poslechu a výslovnosti

audio 4

He was exceedingly fond of wine.

Nonsense.

He was awakened from his sleep.

If he is to become great, he must live.

He thought this was an excellent idea.

It is best to be careful.

He did not believe in idols.

He jumped to his feet.

It is an omen.

There is some mighty power behind them.

“Who made the sun and the moon and the stars?”

It was not wise to contradict their leader.

They carried out his idea.

Do not disregard the warning.

He was carefully nurtured.

Nothing can break it.

What have you done?

What is the meaning of this?

Stop your nonsense.

I will not be satisfied until I have it.

I have made an important discovery.

The message of the stars has come true.

I have long suspected it.

I will pardon you.

He was gazing at the stars.

The Water-Babe

Plaváček



audio 5

Floating in a basket on the River Nile, Princess Bathia, the daughter of Pharaoh, King of Egypt, found a tiny little water-babe. Princess Bathia was a widow and had no children, and she was so delighted that she took the child home to the palace and brought it up as her own. She called the babe Moses.

He was a pretty little boy, full of fun and frolic as he grew up, and he became a favorite with everybody in the palace. Even the cruel King Pharaoh, who had ordered that all the Hebrew boy babes should be drowned, loved to play with him. His ministers of state and magicians, however, frowned when they saw Moses, as soon as he could toddle and talk, making a play-mate of the king. They warned Pharaoh that it was dangerous to give a strange child such privileges, but Princess Bathia only laughed at them. So did her mother, the queen, and King Pharaoh took no notice.

When Moses was three years old, Princess Bathia gave a birthday party in his honor. It was really a big banquet and was attended by the king and queen and all the courtiers. Moses was seated at the head of the table and his eyes opened very wide with wonderment at everything he saw. It seemed such a ridiculous lot of **solemn** fuss to him. He would rather have played on the floor, or **climbed**¹ on to the table, but of course they would not allow him.

“What does all this mean?” he asked of the king who was seated next to him. “Tell me,” and he playfully pulled King Pharaoh’s beard.

The courtiers looked on horrified, and Bilam, the chief magician, cried out, “Beware, O king, this is not play.”

“Heed not these words, my father,” said the princess. “Bilam is ever warning thee. If thou wert to take notice of all that he says, thou wouldst not have a moment’s peace. Take our little babe on thy knee and play with him.”

To please the princess, King Pharaoh did so, and Moses amused himself by playing with the glittering jewels on his majesty’s robes. Then he looked up and stared hard at the king’s head.

Princezna Batja, dcera faraóna, krále Egypta, našla malého plaváčka, nesoucího se v košíku po řece Nilu. Princezna Batja byla bezdětná vdova. Měla takovou radost, že vzala dítě domů do paláce a vychovávala je jako vlastní. Dala děťátku jméno Mojžíš.

Byl to hezký chlapeček, vyrůstal v zábavě a skotačení a všichni v paláci si ho oblíbili. Rád si s ním hrál i krutý král faraón, který nařídil, aby všechna hebrejská nemluvňata byla utopena. Jeho ministři a kouzelníci se však mračili, když viděli, jak Mojžíš, hned jak se začal batolit a mluvit, si hraje s králem. Varovali faraóna, že je nebezpečné dávat cizímu dítěti takové výsady, ale princezna Batja se jim jen smála. Stejně tak její matka královna a král faraón si toho nevšíмали.

Když byly Mojžíšovi tři roky, princezna Batja na jeho počest uspořádala oslavu. Byl to opravdu velký banket a účastnili se ho král s královnou a všichni dvořané. Mojžíš seděl v čele stolu s očima široce otevřenýma údivem nad vším, co viděl. Takový okázalý povyk okolo něj mu připadal směšný. Raději by lezl po zemi nebo šplhal na stůl, ale to by mu samozřejmě nedovolili.

„Co to všechno znamená?“ zeptal se krále, který seděl vedle něj. „Pověz mi to,“ a s hravostí zatahal faraóna za bradku.

Dvořané se dívali vyděšeně a Bilam, vrchní kouzelník, vykřikl: „Ó, králi, dej si pozor, tohle není hra.“

„Nevšímej si těch slov, otče,“ řekla princezna. „Bilam tě neustále varuje. Pokud bys dal na všechna jeho slova, neměl bys chvilku klidu. Posad' si naše děťátko na klín a hraj si s ním.“

Faraón, aby udělal princezně radost, to provedl a Mojžíš se bavil hrou se třpytivými drahokamy na rouchu Jeho Výsosti. Pak vzhlédl a upřeně se zadíval na královu hlavu.

“What is that?” he asked, pointing.

“That is the royal crown,” answered Pharaoh.

“No, it is not; it is only a funny hat,” replied Moses.

“Beware,” chimed in Bilam, solemnly.

“Let me put the hat on,” said Moses, reaching up his little hands, and before they could stop him, he had taken the crown from the king’s head and had put it on his own.

Princess Bathia and the queen laughed merrily, but Bilam looked very grave.

“Your majesty,” he said, in a voice trembling with passion, “this is not the foolish play of a babe. This child, remember, is not as other children. Came he not from the river? There is meaning in his action. Already does he seek to rob thee of thy royal crown. ’Tis a portent of evil.”

Pharaoh thoughtfully stroked his beard.

“What sayeth Reuel?” he asked, turning to his second chief magician.

“I say the child is but a babe and that this action means nothing,” answered Reuel.

The queen and the princess agreed with Reuel, who was their favorite, but Bilam would not allow the matter to pass lightly.

“I, Bilam, am chief of thy counselors,” he said, “and deeply learned in the mysteries of signs and portents. There is a meaning in all things. Remember, O King, this child is of the Hebrews, and escaped thy decree. This play of his hath a meaning. **Should**² he be permitted to grow up, he will rebel against thee and seek to destroy thy rule. Let him be judged, O king.”

“Thy words are wise,” said Pharaoh, who was himself annoyed with Moses, and he ordered three judges to try the child for his offence.

Moses thought it was a new game and he clapped his hands gleefully when they took him to the court of justice and stood him in front of the judges. He heard Reuel plead on his behalf, but he did not understand it.

„Co to je?“ zeptal se a ukázal na ni.

„To je královská koruna,“ odpověděl faraón.

„Ne, není, to je jen legrační čepice,“ odpověděl Mojžíš.

„Dej si pozor,“ vmísil se významně do hovoru Bilam.

„Nech mě, ať si tu čepici nasadím,“ řekl Mojžíš, vztahuje své malé ruce. Než ho stačili zastavit, vzal korunu z královy hlavy a posadil si ji na svou.

Princezna Batja a královna se vesele smály, ale Bilam hleděl velice vážně.

„Tvá výsosti,“ řekl hlasem chvějícím se rozhořčením, „tohle není hloupá dětská hra. Pamatuj, že toto dítě není jako jiné děti. Nepřišel snad z řeky? To, co dělá, něco znamená. Už se tě snaží okrást o královskou korunu. To je zlé znamení.“

Faraón si zamyšleně pohladil bradku.

„Co říká Reúel?“ obrátil se na druhého vrchního kouzelníka.

„Já říkám, že dítě je ještě maličké a to, co dělá, nic neznamená,“ odpověděl Reúel.

Královna a princezna se svým oblíbencem Reúelem souhlasily, ale Bilam to nechtěl nechat jen tak.

„Já, Bilam, jsem tvůj vrchní rádce,“ řekl, „a mám hluboké znalosti tajemství symbolů a znamení. Všechny věci mají význam. Vzpomeň si, ó, králi: toto dítě je z Hebrejů a uniklo tvému nařízení. Tato jeho hra má význam. Když mu dovolíš vyrůst, bude se proti tobě bouřit a snažit se zničit tvou vládu. Sud' ho, ó, králi.“

„Tvá slova jsou moudrá,“ řekl faraón, kterého už Mojžíš obtěžoval, a nařídil třem soudcům, aby dítě za jeho přestupek soudili.

Mojžíš si myslel, že je to nějaká nová hra, a když ho přivedli na soudní dvůr a postavili před soudce, vesele zatleskal. Slyšel Reúela, jak ho hájí, ale nerozuměl tomu.

“I say he is but a babe and does things without meaning,” Reuel exclaimed. “Put him to the test, and see if he knows the difference between fire and gold. Place before him a dish of fire and a dish of jewels and gold. If he grasps the jewels, it will prove that he is no ordinary child; if he places his hand to the fire, then shall we be assured he is merely a foolish babe.”

“So be it,” said Bilam, “and if he grasps the jewels let his punishment be instant death.”

Pharaoh and the judges agreed, and two dishes, one containing burning coals and the other gold and precious stones were brought in and placed before Moses. Everybody looked on keenly as Moses stared at the dishes. Princess Bathia made signs to him, but Bilam ordered her to cease and it was Reuel who comforted her and dried her tears.

“Take my magic staff,” he said, handing to her a stick that seemed to be made of one large precious stone. “This was given to Adam when he left the Garden of Eden and has been handed down to me through Enoch and Noah, through Abraham and Jacob unto Joseph who left it in my keeping. Take the staff and Moses will obey whatsoever be thy wish.”

The princess took the staff and pressed it to her lips.

“I wish,” she said, “that my little water-babe shall seize the burning coals.”

Moses thrust his fingers into the fire and pulled out a glowing coal. With a cry, he put his fingers in his mouth to ease the pain and burned his tongue with the coal. Ever afterward he lisped.

The princess snatched Moses and pressed him tightly to her bosom.

“Give me the magic stick,” she said to Reuel, “so that I may guard and protect the child.”

“Canst thou read this word?” asked Reuel, pointing to a word engraved on the staff.

“No,” said the princess.

„Říkám, že to je jen dítě a dělá nesmyslné věci,“ zvolal Reúel. „Vyzkoušejte ho a uvidíte, jestli pozná rozdíl mezi ohněm a zlatem. Postavte před něj talíř s ohněm a talíř s drahokamy a zlatem. Jestli sáhne po drahokamech, bude to důkaz, že to není obyčejné dítě. Strčí-li ruku do ohně, budeme mít jistotu, že je to jen nerozumné dítě.“

„Ať se stane,“ řekl Bilam, „a sáhne-li po drahokamech, ať je jeho trestem okamžitá smrt.“

Faraó a soudci souhlasili. Před Mojžíše byly postaveny dva talíře, jeden s hořícím uhlím a druhý se zlatem a drahokamy. Všichni s dychtivostí hleděli na Mojžíše, jak zírá na talíře. Princezna Batja mu dávala znamení, ale Bilam jí nařídil, aby přestala. Byl to Reúel, kdo ji utěšoval a otíral jí slzy.

„Vezmi si mou kouzelnou hůl,“ řekl a podával jí hůl, která vypadala jako udělaná z jednoho velkého drahokamu. „Tu dostal Adam, když opouštěl zahradu Eden a ke mně se dostala přes Enocha a Noema, přes Abrahama a Jákoba k Josefovi, který mi ji předal. Vezmi si hůl a Mojžíš poslechne jakékoliv tvé přání.“

Princezna vzala hůl a přitiskla si ji na rty.

„Přeji si,“ řekla, „aby můj malý plaváček sáhl po hořícím uhlí.“

Mojžíš strčil prsty do ohně a vytáhl hořící uhlík. S pláčem si dal prsty do úst, aby zmínil bolest, a uhlíkem si popálil jazyk. A od té doby šíšlal.

Princezna Mojžíše popadla a pevně si ho přitiskla na prsa.

„Dej mi kouzelnou hůl,“ řekla Reúelovi, „abych mohla hlídat a chránit dítě.“

„Umíš přečíst toto slovo?“ zeptal se Reúel a ukazoval na slovo vyryté do hole.

„Ne,“ řekla princezna.

“Then it cannot be thine,” answered Reuel. “Whosoever reads this name can understand all things, even the thoughts of animals and birds. Fear not for Moses. In years to come this staff shall be his.”

And so it came to pass. Years afterward, when Moses was a man and fled from Egypt, he married a daughter of Reuel who became a Hebrew and took the name of Jethro. Reuel planted the staff in his garden and Moses saw it. He read the magic word, and touching the staff it came out of the ground into his hands. With this staff Moses performed the wonderful things in Egypt when he delivered the children of Israel from bondage, as is related in the Bible.

„Tak nemůže být tvoje,“ odpověděl Reúel. „Kdokoli přečte toto jméno, porozumí všemu, dokonce myšlenkám zvířat a ptáků. O Mojžíše se neboj. V letech, která přijdou, bude tato hůl jeho.“

A tak se stalo. Po letech, když byl Mojžíš mužem a uprchl z Egypta, oženil se s dcerou Reúela, který se stal Hebrejem a přijal jméno Jetro. Reúel zasadil hůl do své zahrady a Mojžíš ji uviděl. Přečetl kouzelné slovo a jak se dotkl hole, vyšla ze země do jeho rukou. S touto holí Mojžíš prováděl úžasné věci v Egyptě, když vyváděl děti Izraele z otroctví, jak to uvádí Bible.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.